

Ion PARHON

Comedia politică în actualitate

Slujită cândva cu brio de dramaturgi ca **Teodor Mazilu**, **Aurel Baranga**, **Tudor Popescu** și nu numai de aceștia, *satira politică* și-a subțiat prezența pe scenele noastre, după 1989, deși interminabila noastră tranziție ne-a „răsfățat” cu tot felul de strâmbătăți și anormalități demne de a-și găsi locul sub luminile rampei. În aceste condiții, reprezentarea **Teatrului de Comedie**, în premieră absolută, cu **Poker**, de **Adrian Lustig**, în regia lui **Alexandru Tocilescu**, înfățișată în deschiderea **Festivalului comediei românești**, a fost așteptată cu uriașă nerăbdare de public și de oamenii de teatru, fapt potențat și de satisfacția reîntâlnirii cu un regizor valoros, care a conferit unor texte de acest fel atributele succesului. Și, într-adevăr, așteptările au fost în bună măsură împlinite, dacă ne gândim, pe de-o parte, la gama largă de mizerii ale vieții noastre sociale, economice și politice, dezvăluite de autor cu sârg și cu voluptate, fără urmă de scrupule, împreună cu „tipologiile” corupților și ale profitorilor tranziției, iar pe de altă parte, la imaginația și histrionismul regizorului, care își începe spectacolul cu un grotesc „senator” executând figuri de balet din *Lacul lebedelor*, sub privirile amantei sale, o nevricoasă moldoveancă de peste Prut, grăbită în final să șteargă putina, spre a-și reîntâlni iubitul – mafiot la... Moscova ! Profesionalismul regiei se face simțit pe tot parcursul spectacolului, fie prin atenuarea unor ezitări sau note redundante ale textului, fie prin introducerea unor pasaje spectaculoase cu iz

Simona STOICESCU și Vladimir GĂITAN.

„suprarealist“, îmbogățind dialogul destul de pitoresc cu situații comice, „onirice“ sau grotești, ce „dau bici“ și ele inițiativei interpretative a spectatorilor.

Pofta de comedie politică pare să vină și dinspre interpreții **Valentin Teodosiu**, în rolul senatorului corupt, **George Mihăiță**, un neosecurist amestecat și el în matrapazlâcuri, însoțit în clipele nesigure de bodygarzi mascați, care pătrund în încăpere prin zid !, **Vladimir Găitan**, interpretul medicului și el corupt, dar cruțat parcă de „tușa“ violentă ce definește chipurile partenerilor lui de joc, și tânăra **Simona Stoicescu**, încă studentă, într-o „compoziție“ viu colorată, plină de senzualitate, de draci și de haz, reușind să completeze binișor „careul de ași“ ales de Tocilescu spre a-și atinge scopul. Deși textul nu poate fi perceput drept o partitură cu valoare de eveniment, iar spectacolul nu reușește în totalitate să-i camufleze fisurile ori să se ridice la înălțimea performanțelor reprezentative din cariera directorului de scenă, trebuie spus că publicul se amuză copios, la scenă deschisă, de „mizeriile“ ce-i sunt atât de familiare, se bucură de rezolvările ingenioase și spectaculoase ale unor scene aproape „apocaliptice“, iar la final, explodează într-un veritabil ocean de aplauze. Explicația cred că trebuie căutată atât în harul și aplombul realizatorilor acestui spectacol, căruia îi întrezăresc o viață lungă, cât mai ales în raritatea comediiilor politice bune ivite în ultimul deceniu în casa Thaliei, zonă populată, în schimb, de divertismentul facil sau vulgar cu titlu de „cabaret politic“, cu excepția unor evoluții remarcabile ale grupului „Divertis“.

Poker de **Adrian Lustig**; Teatrul de Comedie; Regia: **Alexandru Tocilescu**; Decorul: **Puiu Antemir**; Costumele: **Anca Răduță**; Muzica și ilustrația muzicală: **Gabriel Bassarabescu**; Coregrafia: **Andreea Căpitănescu**. În distribuție: **George Mihăiță (Titel)**, **Vladimir Găitan (Horia)**, **Valentin Teodosiu (Claudiu)**, **Simona Stoicescu (Monica)**, **Andreea Căpitănescu**, **Gabriel Călinescu**, **Relu Poalelungi**, **Ion Gilica**, **Florin Zincuță (diavoli, bodygarzi)**. Data reprezentației: 17 aprilie 2004.

Valentin TEODOSIU, George MIHĂIȚĂ și Vladimir GĂITAN.